

opusdei.org

«Droga do prawdziwego szczęścia to troska o szczęście innych»

Prałat Opus Dei uczestniczył w
Pampelunie w panelu
poświęconemu śp. bp.
Javierowi Echevaríi.

21-01-2018

Sobota, 20 stycznia

Prałat Opus Dei uczestniczył w
spotkaniu z ponad trzema tysiącami
osób na hali sportowej Uniwersytetu

Nawarry. Ksiądz Fernando Ocáriz rozpoczął od przypomnienia o pięćdziesiątej rocznicy homilii *Namiętnie kochać świat*, wygłoszonej przez św. Josemarię na tamtejszym kampusie uniwersyteckim. Jak wskazał, synteza tej homilii zawiera się w kilku słowach, wypowiedzianych wówczas przez założyciela Opus Dei: „istnieje coś świętego, Bożego, ukrytego w sytuacjach najbardziej prozaicznych”. „Tym czymś świętym – zauważyła prałat Ocáriz – jest miłość Boga do nas”.

W czasie tego pięćdziesięciminutowego spotkania dziewięć osób zadało księdzu prałatowi pytania, oczekując rady i pragnąc odnowić zapał w swoim życiu chrześcijańskim. Pewna pielęgniarka z Kliniki Uniwersyteckiej, która w swoim czasie sprawowała opiekę nad prałatem Javierem Echevarrią,

zapytała o to, jak przekazywać innym pokój, który on w sobie nosił. Prałat Ocáriz zaznaczył, że jego poprzednik odnajdywał pokój w modlitwie, bo „był człowiekiem, który modlił się wiele, bez ustanku”.

Wobec pytania pewnego ojca rodziny na temat łączenia intensywnego życia zawodowego z życiem rodzinnym, z żoną i dziećmi, prałat Opus Dei podkreślił, że „rozwiązaniem jest porządek, który wymaga pewnej hierarchii wartości i obowiązków”, bez zapominania o tym, że dla wszystkich „najważniejszy jest czas, który poświęcamy Bogu”.

W odpowiedzi na pytanie wykładowcy filozofii o tym, jak ukazywać atrakcyjność wiary osobom niewierzącym, ksiądz Fernando zwrócił uwagę na znaczenie przyjaźni: „Kiedy się przyjaźnimy, pomimo głębokich

różnic na temat pojęcia życia, to, co interesuje jedną osobę, interesuje również i drugą. Mimo że nie podziela takiej koncepcji, interesuje ją to. I to zainteresowanie już jest takim ziarnem, które zostaje w sercu i w głowie innych osób”.

Pewien student z Colegio Mayor Belagua zapytał o przyszły Synod Biskupów, który zostanie poświęcony tematowi „Młodzi, wiara i rozeznawanie powołania”. Ksiądz Fernando wytłumaczył, że za pomocą tej inicjatywy Kościół stara się zachęcić każdą młodą osobę, by zapytała o wolę Bożą wobec niej: o swoje powołanie. Zapytany o panoszący się w pewnych środowiskach zawodowych indywidualizm, prałat Ocáriz zwrócił uwagę na wielkie znaczenie myślenia o innych, ponieważ „nie ma pewniejszego sposobu, by być nieszczęśliwym niż martwić się jedynie o swoje własne szczęście. Za

to troszczyć się o szczęście innych jest drogą do bycia naprawdę szczęśliwym”.

Po zakończeniu spotkania w hali sportowej, ksiądz prałat udał się do kapliczki kampusu uniwersyteckiego, aby pomodlić się przed wizerunkiem Matki Bożej Pięknej Miłości, figurą pobłogosławioną przez papieża Pawła VI w 1965 roku. Następnie odwiedził chorych w Klinice Uniwersyteckiej i spotkał się ze studentami z Colegio Mayor Belagua. Ci podarowali mu honorową szarfę z wyhaftowanym napisem „23 VIII 1963”, datą pierwszego osobistego spotkania młodego Fernando ze świętym Josemarią, które miało miejsce w tym właśnie akademiku.

Piątek, 19 stycznia

„Ksiądz Javier Echevarría chciał, aby Uniwersytet Nawarry był otwarty na cały świat, z zapałem służby”

W panelu, który miał miejsce 19 stycznia rano wzięli udział – razem z prałatem Ocárizem – rektor uniwersytetu, Alfonso Sánchez-Tabernero, poprzedni dyrektor generalny IESE, Jordi Canals i wicedziekan Wydziału Medycyny, dr Arantza Campo.

W swoim wystąpieniu pani dr Campo, której pacjentem był prałat Javier Echevarría, zaznaczyła jak „dziękował z serca za otrzymaną opiekę”, zawsze był „bliski i serdeczny i bardzo często żartował z różnych szczegółów”. Profesor Canals odniósł się do dobrego zarządzania jako spadku pozostawionego przez poprzedniego Prałata dzisiejszym pracownikom Uniwersytetu Nawarry, który streścił w trzech punktach: sens misji,

impuls w projektach, zawsze skupionych na konkretnych czynnościach, i pewne połączenie wizji uniwersalnej z zainteresowaniem złożonym w każdej osobie. Ze swojej strony, rektor Uniwersytetu Nawarry wyróżnił trzy aspekty osobowości poprzedniego Wielkiego Kanclerza uniwersytetu: bliskość, wielkoduszność i wdzięczność.

Na koniec, prałat Ocáriz zwrócił uwagę na pewien rys swojego poprzednika, wspólny ze św. Josemarią: pragnął dla Uniwersytetu Nawarry „otwartości na cały świat, z zapalem służenia i dzielenia się tym, co się ma najlepszego”.

Po zakończeniu tego wydarzenia akademickiego prałat pozdrowił przedstawicieli studentów uniwersytetu i zachęcił ich, aby w swojej aktualnej pracy – studiowaniu – wzrastali w koleżeństwie i unikali

izolowania się we własnym indywidualizmie.

Po południu ksiądz prałat odwiedził szkołę Izaga. W odpowiedzi na zagadnienie przedstawione przez jedną nauczycielkę zaznaczył, że działalność szkoły powinna aspirować nie tylko ku temu, aby nauczyciele, uczniowie i ich rodziny wzrastali w cnotach i rozwijali się intelektualnie, ale, przede wszystkim, by wzrastali w miłości do Jezusa Chrystusa, ponieważ to On „sprawia, że stajemy się lepszymi ludźmi, bardziej zdolnymi do czynienia dobra”.

Po powrocie na kampus uniwersytecki w budynku Wydziałów Kościelnych ksiądz prałat wziął udział w spotkaniu z okazji 50. rocznicy powstania Wydziału Teologii. Parafrazując św. Josemaríę, prałat Ocáriz przypominał, że „teologię się studiuje dobrze, jeżeli

treść takich studiów się czyni treścią modlitwy”. Ponadto zachęcił teologów do wykonywania swojej pracy „z entuzjazmem szukania prawdy o Bogu i o misterium Chrystusa i Kościoła”.

Na koniec ksiądz prałat odwiedził Międzynarodowe Kolegium Eklezjastyczne Bidasoa, w którym się kształci prawie stu seminarzystów z 24 krajów.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/droga-do-prawdziwego-szczescia-to-troska-o-szczescie-innych/>
(16-03-2026)